

Armsad õpilased, head õpetajad ning emad ja isad!

Eestlane on ikka tarkust taga nõudnud ja mil vähegi võimalik, teinud seda oma keeles, eesti keeles. Nii on mul eriliselt uhke tunne seista täna õhtul siin – äsja lennukilt tulnuna, 12 lennutunni kaugusel Eestist – Toronto Eesti koolis, kus kümme õpilast saavad lõputunnistused.

Eesti kool on siin 60 aastat vana. See arv ütleb meile, et nii kui sõja jalust Kanadasse saabunud eestlased said kannal kindlale pinnale, rajasid nad oma kooli.

See ongi eestlastele pikkade aastate jooksul kombeks olnud. Meenutame, et vaid 200 aastat tagasi küsis Kristjan Jaak Peterson eesti keelele õigust olla kirjakeel. 130 aastat tagasi kogusid meie esivanemad üldrahvalikult raha kooli alustamiseks.

Selline tõsine, lausa püha suhtumine haridusse on andnud ka tulemusi. Mõne kuu eest avaldatud ülemaailmse PISA uuringu järgi on maailma kõige paremini haritud keskkooliõpilased Soomes. Seejärel tulevad Singapur, Hong Kong ja Taivan. Ja viies on Eesti.

Torontos elavate eesti õpilaste ja nende vanemate visadus eestikeelse õpetuse järele ja teie õpetajate järjekindlus selle õpetuse andmisel väärivad sügavat kummardust.

Iga laps hakkab suuremaks saades oma õpetajaid armastama ja siiralt austama. Mina olen juba ka veidi vanaks saanud ja ütlen seetõttu täna koos teiega: aitäh teile, hääd Kairi Taul Hemingway ja Silvi Verder. Aitäh Koolikomitee esinaine Elle Rosenberg.

Tahaksin rõhutatult tänada teie kauaaegset koolipapat Edgar Martenit. Eestis õpetajaleiba maitsnud, siis soomepoisiks läinud ja seejärel Kanadas taas koolitööle pühendunud mees on

siinse hariduselu üks kindel tugisammas. Aitäh teile, härra Marten.

Ma tänan ka kõiki lapsevanemaid ja vanavanemaid, kes õhutavad oma lapsi siia Eesti kooli tulema, et eesti keelt, laulmist, ajalugu, maateadust ja rahvatantsu õppida.

On paratamatus, et mida rohkem aja liivakell niriseb, seda konarlikumaks läheb uute noorte eesti keel, aga ometi: see, mida nad siit koolist saavad, ei lase neil unustada, et kusagil seal – teisel pool ookeani – on Eesti ja eestlased. Kes teab, võib-olla on see teadmine kellelegi nagu tuleorniks, mis kunagi näitab päriseks tulemise teed esiisade maale.

Tulge, vaadake ringi, tutvuge ja õppige ja armastage meie oma keelt, kultuuri ja meie ilusat kodumaad.

Veel kord, ma tänan kõiki, kes on siin Torontos toetanud Eesti kooli edasikestmist. Õpilastele aga soovin mõnusat koolivaheaega.